

OSTATNIE POŻEGNANIE
Profesor dr hab. inż. Witold Wasilewski
1922-2015

23 grudnia 2015 roku odszedł od nas na zawsze **prof. dr hab. inż. Witold Wasilewski** – współtwórca i wieloletni redaktor naczelny naszego miesięcznika, znakomity naukowiec, twórca polskiej szkoły nowoczesnego ogrzewnictwa, nestor polskiego ciepłownictwa, niekwestionowany autorytet w dziedzinie ciepłownictwa i ogrzewnictwa, wieloletni pracownik i profesor Politechniki Warszawskiej, współorganizator Wydziału Inżynierii Sanitarnej, wieloletni dziekan tego Wydziału oraz dyrektor Instytutu Ogrzewnictwa i Wentylacji (sześć kadencji), wychowawca wielu pokoleń studentów i naukowców. Doskonały nauczyciel, przyjaciel młodzieży, serdeczny, życzliwy, ciepły i skromny człowiek.

Prof. Witold Wasilewski urodził się 3 stycznia 1922 r. w Pietkowie (woj. białostockie). Przed II Wojną Światową uczęszczał do Państwowej Szkoły Drogowej w Warszawie, a Jego edukację przerwał w 1939 r. wybuch wojny. Maturę uzyskał w Gimnazjum i Liceum dla dorosłych w Warszawie, a studia wyższe odbył w latach 1945 - 1950 na Wydziale Inżynierii Politechniki Warszawskiej, uzyskując stopień inżyniera budownictwa sanitarnego i magistra nauk technicznych, po czym rozpoczął pracę w Katedrze i Zakładzie Ogrzewania i Wietrzenia Politechniki Warszawskiej, gdzie 1 września 1954 r. został powołany na stanowisko zastępcy profesora. Na Wydziale ISiW PW obronił 24 marca 1961 r. pracę doktorską pt. *„Wpływ przyłączy wymiennikowych na centralną regulację jakościową sieci cieplnej z maksymalną temperaturą zasilania 150 °C”*, której promotorem był prof. Witold Kamler i uzyskał st. doktora nauk technicznych. Tam też uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie pracy *„Racjonalne przekroje magistralnych przewodów wentylacji mechanicznej i wodnych ogrzewań pompowych”* (23 lutego 1962 r.), a następnie stanowisko docenta (30 maja 1962 r.). Uchwałą Rady Państwa został powołany 14 marca 1969 r. na stanowisko profesora nadzwyczajnego,

a 1 grudnia 1974 r. profesora zwyczajnego Na Wydziale ISiW był w latach 1970-1987 dyrektorem Instytutu Ogrzewnictwa i Wentylacji oraz kierownikiem Zakładu Ciepłownictwa i Ogrzewnictwa w tym Instytucie, przez kilka kadencji prodziekanem i dziekanem (10 maja 1969-1971, 1 września 1987-31 sierpnia 1990). Pełnił wiele funkcji na uczelni, m.in. zastępcy prorektora PW ds. dydaktyki i członka Senatu PW. W swej 50-letniej pracy dydaktycznej był życzliwym opiekunem młodzieży akademickiej jako promotor ponad 400 prac dyplomowych oraz 18 prac doktorskich, przy czym pięciu jego doktorantów uzyskało stopień doktora habilitowanego. Szczególnym osiągnięciem Profesora było stworzenie polskiej szkoły nowoczesnego ogrzewnictwa. Podstawą tej szkoły były programy studiów, które powstawały pod jego kierownictwem podczas prawie 30-letniej działalności w resortowym Zespole Dydaktyczno-Wychowawczym Budownictwa. Programy te realizowali w praktyce w prawie wszystkich krajowych politechnikach „wychowankowie” prof. W. Wasilewskiego. Utrzymywał bezpośredni kontakt z przemysłem m.in. poprzez pracę w COBRTI „Instal”, gdzie pełnił obowiązki przewodniczącego Rady Naukowo-Technicznej. Był członkiem Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Kadry Naukowej przy Prezesie Rady Ministrów, Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Rad Naukowych Instytutu Gospodarki Komunalnej, Instytutu Kształtowania i Ochrony Środowiska, Państwowej Rady Paliwowo-Energetycznej, przewodniczącym Sekcji Ogrzewnictwa i Wentylacji Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Był członkiem Rady Naukowej nadzorującej budowę I i II linii metra w Warszawie oraz od 1997 roku patronem naukowym Forum Ciepłowników Polskich w Międzyzdrojach. W latach 1972-1988 był prezesem PZITS (od 1983 r. członek honorowy PZITS, a od 1988 r. honorowy prezes PZITS). W 1969 r., wspólnie z dr. Januszem Rosadą, inż. Ryszardem Paruszewskim - Sekretarzem Generalnym PZITS oraz ministrem Jerzym Wójcickim - PIGPE), tworzy miesięcznik „Ciepłownictwo, Ogrzewnictwo, Wentylacja” i zostaje jego Redaktorem Naczelnym; funkcję tę sprawował do chwili śmierci. Miesięcznik ten odegrał i odgrywa nadal istotną rolę w rozwoju dziedziny ogrzewnictwa i wentylacji w Polsce oraz przyczynia się do podnoszenia kwalifikacji zawodowych inżynierów i techników pracujących w dziedzinie ciepłych budowlanych instalacji i ciepłownictwa.

Prof. Witold Wasilewski był członkiem Rady Głównej i ZG NOT. Był On inicjatorem wydania i autorem głównych rozdziałów pierwszego, polskiego poradnika „Ogrzewnictwo i Wentylacja” (1962 r.), autorem bądź współautorem ok. 160 prac naukowych, artykułów i referatów. Odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, tytułem honorowym „Zasłużonego Nauczyciela PRL”, medalami XX-lecia i XXX-lecia PRL, medalem

prof. Zygmunta Rudolfa, srebrną i złotą odznaką honorową NOT i PZITS, złotą odznaką Zasłużonego dla Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz odznakami: Zasłużony pracownik gospodarki terenowej i ochrony Środowiska, Zasłużony pracownik rolnictwa.

Odszedł od nas człowiek wyjątkowy pod każdym względem: dobry, życzliwy, uczynny i ciepły, a niekiedy nawet ojcowski w kontaktach międzyludzkich i zawodowych, człowiek prawy i wielki patriota. Powszechnie twierdzi się, że nie ma ludzi niezastąpionych, lecz życie, postawa i dorobek prof. Witolda Wasilewskiego stanowią zaprzeczenie tego twierdzenia; po Jego odejściu już nigdy nie będzie tak jak było, gdyż to ludzie, a właściwie ich zapał, osiągnięcia i upór w dążeniu do założonego celu tworzą historię.

I takim pozostanie prof. Witold Wasilewski w naszej pamięci i naszych sercach, a Jego życzliwy uśmiech będzie towarzyszył nam w pracy wydawniczej stanowiącej kontynuację Jego dzieła.

Cześć Jego pamięci
Kolegium Redakcyjne